de Bibliotheek

3 BETER IN DE BASIS

Het verhaal van de bibliotheek moet verteld worden! In de loop van het jaar verschijnen daarom verschillende publicaties. In dit derde deel van de reeks spreken we met mensen die in de bibliotheek/het taalhuis hun basisvaardigheden vergroot hebben. Bijvoorbeeld door een cursus Digisterker te volgen of door met de taal te oefenen. Hoe zijn zij bij de bibliotheek of het taalhuis terechtgekomen? En hoe heeft dit hun leven veranderd?

de Bibliotheek

Interview 1

Gizem leert de taal door te praten en spelletjes te spelen in het Taalcafé

Gizem Guclu gaat wekelijks naar het Taalcafé in Bibliotheek Helmond-Peel. We spraken met haar, met Louise Willems, vrijwilliger in het Taalcafé, en met Jolien Rovers, vrijwilligerscoördinator bij LEV-groep. Het Taalcafé is een samenwerking van onder meer welzijnsorganisatie LEV-groep en Bibliotheek Helmond-Peel.

Luister hoe Gizem zich voorstelt

Gizem Guclu

"In het Taalcafé leerde ik wat ik in de supermarkt en bij de huisarts kon zeggen."

Waar leer jij de taal?

Eerst studeerde ik thuis, tot ik hoorde van het Taalhuis. Vanaf dat moment ging ik elke week naar het Taalhuis in Eindhoven. Zes maanden geleden ben ik begonnen aan een taalcursus bij ROC Ter AA, daarnaast ga ik naar het Taalhuis in Helmond.

Hoe is het om de taal te leren?

Voor buitenlanders is de Nederlandse taal moeilijk om te leren. Mijn moedertaal is grammaticaal heel anders dan het Nederlands. Ik luister elke dag naar de radio, kijk televisie en lees Nederlandse boeken om het beter te leren.

En als er in de supermarkt iemand tegen je begint te praten?

De eerste keer begreep ik er niets van. Toen ik wat Nederlandse woorden had geleerd, begreep ik de kassière beter.

Wat heb je geleerd in het Taalcafé?

Ik heb andere mensen leren kennen. En ik heb Nederlands leren praten. Bij het boodschappen doen wist ik niet wat ik moest zeggen. In het Taalcafé leerde ik wat ik in de supermarkt en bij de huisarts kon zeggen. Ik heb veel nieuwe woorden geleerd.

Hoe leerde je de taal in het Taalcafé?

Door te praten en spelletjes te doen.

Wat gebeurde er toen corona kwam?

Toen ging ik online meedoen met het Taalcafé. Dat was soms lastig maar ik wilde toch blijven oefenen en blijven praten met andere mensen. Thuis las ik en in de online les oefende ik de uitspraak.

Waarom vind je het zo belangrijk om mee te doen aan het Taalcafé?

Luister hier waarom...

Ik ben niet de enige. Dat motiveert mij en ik kan anderen motiveren.

Ga je nog door met het Taalcafé?

Ja!

Hoe vind je het in het Taalcafé?

Ik vind het belangrijk om de nieuwe taal te leren en te oefenen. Het gaat goed.

Je zit nu ook op het ROC om de taal te leren. Hoe gaat dat, les volgen bij het ROC en oefenen bij het Taalhuis?

Op school krijg ik elke dag een opdracht, bijvoorbeeld over boodschappen doen. In het Taalcafé oefen ik vervolgens wat ik op school heb geleerd. Het sluit bij elkaar aan.

Wat zou je willen veranderen aan het Taalcafé?

Ik zou willen dat ik er vaker naartoe kon. Dat het vaker open was.

Wat is er veranderd sinds je naar het Taalcafé gaat?

"Wat zeggen ze toch?" dacht ik als Nederlandse mensen iets tegen me zeiden. Ik dacht lang na voordat ik iets zei. Nu voel ik me vrij: ik spreek de Nederlandse taal gewoon en ben niet meer bang om fouten te maken.

Hoe zie je de toekomst?

Ik denk dat ik nog wel vijf jaar bezig ben met het leren van de taal. Mijn droom is te gaan werken als biologiedocent.

Hoe wist jij dat er een Taalcafé was?

Ik zag dat in een Facebook-groep voor expats.

Als je de taal voldoende geleerd hebt, blijf je dan nog steeds bij de bibliotheek komen?

Ik ben er vrijwilliger voor andere buitenlanders en blijf dus zeker bij de bibliotheek komen!

Zou je het Taalhuis aanraden aan andere mensen?

Luister hier haar antwoord

"Naar het Taalhuis gaan is een onderdeel van het leren van de taal."

...vervolg

Louise Willems doet vrijwilligerswerk bij LEVgroep sinds 2015

Mijn naam is Louise Willems, ik ben 61 jaar en ik woon in Helmond. Ik doe vrijwilligerswerk bij LEVgroep sinds 2015. Ik ben begonnen met een-op-een-begeleiding, nu begeleid ik groepen in het Taalcafé in Helmond.

Waarom vind je het belangrijk om juist dit vrijwilligerswerk te doen?

Ik wilde mensen, die hier om wat voor reden dan ook kwamen, helpen. In de tijd dat ik begon waren dat veel vluchtelingen. Het leek me mooi laaggeletterden, vluchtelingen, expats en vrouwen uit Marokko te kunnen helpen.

Hoe zien jouw groepen eruit?

Heel gevarieerd. Bij de intake wordt gevraagd of mensen willen lezen of spreken. Ik begeleid de groep die wil spreken, dat zijn vaak mensen met nog een heel laag

Louise Willems

Jolien Rovers

taalniveau. Die zijn hier pas en/of kunnen nog geen Nederlands. Vaak gaat het om vluchtelingen en expats. We hebben ook wel eens een tijdje NT1-ers gehad, zij waren gestuurd vanuit hun werk.

Kan iedereen zo goed praten als Gizem?

Nee, absoluut niet! De meesten hebben een laag taalniveau; A1 of A2.

Hoe ga je om met een groep met een niveauverschil?

Na een intakegesprek wordt er geselecteerd en worden mensen in een groepje geplaatst. Als de mensen voor het eerst naar de groep komen en ze blijken een laag taalniveau te hebben, dan beginnen we gewoon weer van voren af aan, met jezelf voorstellen. Een bepaald startniveau is niet nodig: iedereen is welkom.

Wat levert het Taalcafé mensen op?

Een veilig gevoel en dat wil ik ze ook graag geven. Er zit niets achter, ze hoeven niets. Bij vluchtelingen zie ik veel angst, maar omdat de drempel heel laag is, wordt het voor hen een stuk makkelijker toch mee te doen. Ook het groepsgevoel is belangrijk; het gevoel allemaal in hetzelfde schuitje te zitten. Het is niet officieel, er hoeft geen diploma behaald te worden en ik ben ook niemand officieels. Er zit geen instantie achter.

Ik zie verandering en groei bij mensen. Voornamelijk bij de groep vluchtelingen uit Eritrea en Syrië. Ze durven steeds meer met de taal te doen.

Stuur je mensen ook door naar ander aanbod in de bibliotheek?

Als ik zie dat iemand meer in z'n mars heeft, stuur ik hem door naar de coördinator. Soms geeft iemand zelf aan dat hij meer wil.

Jolien: Wij kijken waar de vraag ligt. Wil iemand computervaardigheden leren, dan sturen we hem/haar naar de bibliotheek. Wil iemand vrijwilligerswerk doen, dan verwijzen we naar de website Helmondvoorelkaar. Als iemand daar begeleiding bij nodig heeft, verwijzen we door naar het Stadsleerbedrijf, waar ze een coachingstraject kunnen volgen. Als er behoefte is aan ondersteuning bij financiën en formulieren, verwijzen we door naar de formulierenbrigade van de LEV-groep. Die verbinding leggen we zeker. Wat vraagt iemand en waar past iemand het beste met zijn vraag?

Ben jij ook vertrouwenspersoon?

Louise: Ja, ik heb regelmatig te maken met mensen met wie het niet goed gaat en die stuur ik door. Dat kan van mishandeling tot wat dan ook gaan. Of ik ben vertrouwenspersoon voor mensen met een rugzakje die via een organisatie de Nederlandse taal komen leren. Als de verzorger/maatschappelijk werker wil overleggen, verwijs ik door naar de projectleider.

Mijn reikwijdte is groot en gaat verder dan de taal. Ik ben een soort vangnet voor allerlei hulpvragen en dat vind ik een belangrijk onderdeel van mijn vrijwilligerswerk.

Hoe verloopt de samenwerking binnen Het Taalhuis?

Jolien: Het Taalhuis in Helmond bestaat uit een aantal gelijkwaardige partners, waaronder de bibliotheek, de gemeente, ROC Ter AA en LEV-groep. Iedere partij heeft z'n eigen rol.

Het Taalcafé is de activiteit die onder het Taalhuis valt. De bibliotheek heeft er een faciliterende rol in; zij stellen onder andere de ruimte ter beschikking. LEV-groep werft de vrijwilligers, de bibliotheek trouwens ook, maar wij bemannen en coördineren ook het Taalcafé. Allebei verwijzen we door naar het Taalcafé. Wij zijn actief zijn in de wijk en onderhouden veel contacten met andere organisaties, genoeg mogelijkheden om door te verwijzen dus! We maken ook de matches voor de een-op-een-begeleiding met taalvrijwilligers. Dat gaat prima omdat we de vrijwilligers goed kennen. Ook ondersteunen we de vrijwilligers: er is ruimte voor intervisie en het uitwisselen van ervaringen.

Hoe onderscheidt het Taalhuis zich van formeel onderwijs?

Er wordt in het intakegesprek gekeken naar de leerbehoefte van iemand en vanuit dat gesprek wordt doorverwezen naar formeel (ROC) of informeel aanbod. Wij zijn geen onderwijsinstelling, bij ons valt geen diploma te behalen, wij zijn ondersteunend. Als het gaat om grammaticaal onderwijs en onze vrijwilligers kunnen dat niet bieden, dan kan het ROC een betere plek zijn. En soms is vrijwillige begeleiding beter: bij je thuis, in de bibliotheek, in kleine groepjes, als veiligheid belangrijk is. En soms past een combinatie het beste.

Louise, wat levert het jou op?

Het geeft me voldoening dat ik op deze manier iets kan betekenen voor een ander. Ik heb zelf een tijdje in het buitenland gewoond. Ik kan me verplaatsen in de situatie van degene die hier komt en de taal niet spreekt. Het geeft me een warm gevoel te kunnen helpen.

Interview 2

Jac helpt Marco met lezen en schrijven in het Digi-Taalhuis

We ontmoeten Marco en Jac in het Digi-Taalhuis van Etten-Leur. Jac helpt Marco met lezen en schrijven.

Marco en Jac, stellen jullie jezelf eens voor!

Marco: Ik ben Marco Albers, ik ben 47 jaar en ik woon in St. Willebrord.

Jac: En ik ben Jac de Bruin. Ik ben 69 jaar, gepensioneerd docent Nederlands en biologie, en vrijwilliger bij Het Taalhuis in Etten-Leur.

Jac de Bruin en Marco Albers tijdens een taalles. (Foto: Monique Jansen/ Etten-Leurse Bode)

Marco; Jac helpt jou met taal. Hoe is dat zo gekomen?

Luister hier zijn antwoord

Marco: M'n collega heeft vooraf contact opgenomen met het Digi-Taalhuis en is met me meegegaan.

Jac: Goed dat zij meeging, want de drempel is - zeker in het begin - ontzettend groot.

Marco: Dit was in januari, net voor corona uitbrak. Ik ging naar het Digi-Taalhuis en zei dat ik moeite heb met taal en dat ik wilde leren lezen. Toen moest ik een testje doen, waar ik veel fouten in maakte. Er was werk aan de winkel! We bespraken hoe ik met taal wilde oefenen. Ik wilde graag bij het Digi-Taalhuis blijven. Ik had ook naar het ROC gekund, maar ik wilde gewoon rustig wat leren lezen en schrijven. Toen werd de link gelegd met Jac. We zijn gestart en gelukkig klikt het goed tussen ons.

Jac: Er zijn hier veel taalvrijwilligers aan de slag, maar weinig van hen hebben een achtergrond als taaldocent. Ik wel. Op het moment dat een klus wat langer kan duren, wat complexer is en geen standaardoplossing heeft, vragen ze mij vaak. En in de meeste gevallen vind ik dat hartstikke leuk om te doen.

Was je al eens eerder in de bibliotheek geweest?

Marco: Nee, ik liep er wel eens voorbij. Dan dacht ik: Die boeken allemaal!

Waarom wilde je beter leren lezen en schrijven?

Marco: Het belangrijkste vind ik dat ik straks m'n zoontje kan voorlezen. Dat is het mooiste wat er is. Eerst verzon ik smoezen om niet voor te hoeven lezen, dat was voor mij normaal. Toch wilde ik het leren.

En hoe gaat het nu?

Marco: Ik kon al lezen maar vond het moeilijk. Nu gaat het veel makkelijker. Ook het voorlezen gaat goed.

Jac: Ik heb al gezegd dat hij kan stoppen, maar dat wil hij niet!

Marco: Nu zijn we bezig met schrijven. Dat vind ik ook

lastig. En ik volg op m'n werk cursussen, daar helpt Jac ook bij. Ik heb eerst de cursus hoogwerken gedaan en behaald. Nu probeer ik de cursus verkeersregelaar te halen. Voor de theorie ben ik geslaagd, nu alleen de praktijk nog. De volgende is bomencontrole. Misschien ga ik straks weer een tijdje met lezen aan de slag. Ik geef steeds aan waar ik hulp bij kan gebruiken.

Jac: Hij kan nu een stuk lezen en durft ook te schrijven. Als hij iets heeft geschreven en ik vraag hem het nog eens goed door te lezen, dan levert hij het vervolgens redelijk foutloos af.

Marco: Ik wil leren om goed en foutloos te schrijven en nog moeilijkere teksten te lezen.

Hoe pakken jullie het aan, het samen oefenen?

Jac: We zijn begonnen met het zoeken van een plek in de bibliotheek, daarna is het aftasten. 'Wat kun je eigenlijk al? Waarom zit je hier? Wat kan ik voor je doen?' We zijn begonnen met lezen op een relatief laag niveau. Ik leerde hem een aantal technieken om moeilijke woorden te lezen, maar ook leestechnieken, zoals: 'Hoe kun je een tekst begrijpen zonder hem helemaal te lezen?'

Voor het schrijven zijn we begonnen met korte berichten; Whatsapp-jes. Van daaruit durfde hij steeds meer. Vorige week zijn we bijvoorbeeld begonnen met de logistiek rondom een verjaardagsfeest. Ik vroeg hem: 'Wat komt daar nou eigenlijk allemaal bij kijken? Wanneer is het? Wie nodig je uit? Wat moet je voorbereiden?' Marco is dat op papier gaan zetten.

Luister hier zijn uitleg

Dat is de makkelijkste controle om te kijken of je het woord goed geschreven hebt: vanuit je uitspraak kun je de tekst corrigeren. Ik reageer daar nooit negatief of met commentaar op. Ik zeg alleen: kijk nou eens goed wat je opgeschreven hebt.

Dit feest werken we dus steeds verder uit: Marco gaat op Google zoeken naar een partytent, er moet een uitnodiging gemaakt worden. Hij gaat dit feest vast een keer geven, maar voor nu is het belangrijkste dat hij oefent met allerlei taalsituaties. Daarnaast leert hij grote opdrachten in kleine opdrachten te verdelen. Je begint met het verzamelen van ideeën die je vervolgens gaat ordenen. Daarna schrijf je het fatsoenlijk op en kun je het aan de wereld laten zien.

Hoe werkten jullie eigenlijk samen tijdens de lockdown?

Jac: Toen de bibliotheek dichtging, zijn we een maand of vier gestopt. Eerst zijn we online doorgegaan, maar dat voelde voor geen van tweeën goed. We hadden af en toe contact via Whatsapp, maar les is er toen niet geweest. Toen de bibliotheek weer open mocht heeft het geen week geduurd voor we weer aan de slag waren.

Jac, heb jij Marco zien veranderen?

Jac: Eén van de eerste keren zei Marco: *'Ik heb nog nooit een spreekbeurt gehouden'*. In de tweede of derde les zei ik: '*Wat heb je nou gedaan vandaag?*' Toen gebeurde er iets moois. Marco begon te vertellen, ik stelde alleen af en toe een kort vraagje. Aan het eind zei ik: Proficiat! Je hebt een acht! Dit was een hele goede spreekbeurt!' Dat gevoel dat hij niet durft te praten is weg. Dat was in het begin wel anders. Hij weet nu dat hij het kan. Eerst was hij op zijn werk best terughoudend en teruggetrokken. Nu is dat anders. Hij draait helemaal mee en raapt op wat er op zijn pad komt. Wat hij wil leren, daar komen we over het algemeen.

We kunnen zonder probleem kletsen over honderdduizend dingen, fatsoenlijk geformuleerd. Ik denk dan: '*Die kun je overal loslaten*'. En dat lukt ook, hè? Want als hij nu met z'n baas in gesprek is, dan is het een gelijkwaardig gesprek.

Wat is jullie succesfactor?

Marco: Het contact met Jac helpt me om rustig te blijven. Ik werd vroeger vaak vernederd en voor van alles uitgemaakt. Jac stelt me gerust.

Jac: We zien elkaar elke week en zijn erg open tegen elkaar. Per slot van rekening zijn we allebei volwassen. Marco geeft gewoon aan: 'Ik doe een cursus voor m'n werk en heb hulp nodig bij dat onderdeel. Wanneer kan ik het meebrengen?' Om dat te durven vragen moet je vertrouwen in de relatie hebben. Dat heeft hij en daardoor schiet hij niet meer zo snel in de stress.

"Hij kan een aantal dingen die ik niet kan en dat is omgekeerd ook zo."

Z'n zelfvertrouwen is ook toegenomen, dat is het belangrijkste. We zijn gelijkwaardig. Hij kan een aantal dingen die ik niet kan en dat is omgekeerd ook zo. En het hoeft ook niet altijd bloedserieus te zijn. Soms maken we er een spelletje van. Eigenlijk mag alleen ik als vrijwilliger een bakje koffie pakken in het Digi-Taalhuis. Toevallig heb ik elke dinsdagavond zin in twee bakken koffie!

"Ik werd vroeger vaak vernederd en voor van alles uitgemaakt. Jac stelt me gerust."

En Jac, wat heeft het jou opgeleverd?

Jac: Een hoop plezier en een hele leuke relatie. Ik heb de vrouw van Marco inmiddels ook een aantal keer ontmoet. Mooi om te zien dat hun relatie door het hele proces ook gelijkwaardiger is geworden.

Marco: Dat is zo. Ik vraag haar nu ook vaker hoe het gaat.

Heb je straks nog wel een reden om naar de bibliotheek te komen?

Marco: Jawel, dan kom ik boeken lenen om voor te lezen. En misschien kom ik in de toekomst wel boeken halen voor de studie van mijn zoon. Nu ik minder moeite heb met lezen is de bibliotheek geen enge plek meer.

Zou je iemand anders die lezen en schrijven ook moeilijk vindt het Digi-Taalhuis aanraden?

Marco: Ik ken nog wel iemand die ook moeite heeft met taal en ik kan het hem zeker aanraden. Dan zeg ik: '*Stoute schoenen aandoen en hier naartoe komen.*' Ik ben de schaamte wat dat betreft voorbij. Er waren ook twee leraren die hier als vrijwilliger aan de slag wilden. Ik zei: '*Doen, daar krijg je nooit spijt van.*' Nu werken ze hier ook.

Jac: Het is ook gewoon ontzettend leuk.

Interview 3

Toos volgde de cursus Digisterker bij Bibliotheek De Lage Beemden

Toos van Velsen heeft de cursus Digisterker gevolgd bij Bibliotheek De Lage Beemden. We zijn benieuwd hoe dat was. Ze vertelt ons er graag over!

Kunt u wat meer vertellen over de cursus?

De cursus duurde vier ochtenden, van half tien tot twaalf. Hij werd geleid door twee heren, we waren met zes deelnemers. We begonnen met het opzoeken van Mijn DigiD en MijnOverheid, daar kregen we opdrachten bij. We leerden een digitaal verhuisbericht door te sturen naar de gemeente. Op een verzekeringswebsite leerden we iets aan onze gegevens te veranderen.

“Ik heb geleerd dat ik goed moet lezen en rustig de stappen moet doorlopen. Dan kom je op de plek waar je moet zijn. ”

Waarom wilde u deze cursus doen?

Als ik mijn DigiD moest gebruiken, bleef ik altijd steken. Dan moest ik wéér een nieuwe gebruikersnaam en wachtwoord aanvragen. Ik kwam steeds niet waar ik wilde. En dan was ik er bijna en was m'n wachtwoord verlopen! Daarom ben ik de cursus gaan doen.

Heeft het u geholpen?

Zeker. Ten eerste raak ik nu niet meer meteen in paniek. Ik heb geleerd dat ik goed moet lezen en rustig de stappen moet doorlopen. Dan kom je op de plek waar je moet zijn.

Wat heeft u nog meer geleerd?

Dat er ontiegelijk veel organisaties zijn waar ik nog nooit van gehoord had. Zo moest ik m'n verzekering bekijken bij de sociale verzekeringsbank. Ik zou daar zelf nooit opgekomen zijn.

Beluister hier wat Toos van de cursus vond:

Luister hier haar antwoord

Wie waren de leraren?

De leraren zijn vrijwilligers van de bibliotheek. De een had gewerkt bij de Belastingdienst en de ander bij de financiële administratie bij DAF. Ze wisten er heel veel van.

Hoe was de groep?

Heel gemêleerd. Een andere deelnemer zei: "Laat mij maar stukadoor blijven, daarvan weet ik tenminste hoe het moet." Iemand anders wist heel veel en dan was er ook nog iemand met ongeveer mijn niveau.

Hoe wist u dat u deze cursus bij de bibliotheek kon volgen?

Dat las ik in het Gemerts Nieuwsblad. Ik heb me meteen opgegeven.

“Als er een vervolg komt, meld ik me zeker aan. Het zou fijn zijn als het dan net wat moeilijker is, met wat uitgebreidere opdrachten. Dat zou me helpen ermee bezig te blijven.”

Zou u het anderen aanbevelen?

Absoluut. Het is maar vier ochtenden en je leert er heel veel van. En dan is het ook nog eens gratis, net als de andere cursussen van de bibliotheek. Dat het gratis was maakte ons overigens niet gemakzuchtig: we waren altijd allemaal aanwezig.

Als er een vervolg komt, meld ik me zeker aan. Het zou fijn zijn als het dan net wat moeilijker is, met wat uitgebreidere opdrachten. Dat zou me helpen ermee bezig te blijven. Dat neem je na zo’n cursus voor, maar doe je vervolgens niet.

Was de bibliotheek bij u al bekend als plaats waar je iets kunt leren?

Ja. Ik kende bijvoorbeeld de taalcursussen en het baby & peuterlezen. Het was voor mij niet gek om een cursus te gaan volgen bij de bibliotheek.

U bent ook vrijwilliger bij de bibliotheek. Hoe lang al?

Ongeveer sinds 1994. Eerst zat ik twee jaar in het bestuur, toen ben ik exposities gaan verzorgen. Boekendienst aan huis doe ik, voorlezen heb ik ook gedaan.

Waarom besteedt u uw vrije tijd graag aan de bibliotheek?

Van kinds af aan ben ik al gek op de bibliotheek en op lezen. Inherent daaraan vind ik het leuk om in de bibliotheek te zijn en daar te helpen. En de bibliotheek vernieuwde steeds weer. 'Boekendienst aan huis' was een nieuw programma, het voorlezen is ook pas een paar jaar oud. Zo kwamen er steeds dingen bij waarvan ik dacht: "Oh, dat is ook leuk!" en daar sprong ik dan in.

Waarom is de bibliotheek belangrijk voor u en de gemeenschap?

Als je zelf een fervent lezer bent, dan gun je andere mensen dat plezier ook. Dan is het leuk om over boeken te praten of over een schrijver. De bibliotheek geeft dat zetje over de drempel. Je kunt er boeken over van alles lenen; leesboeken maar bijvoorbeeld ook hobbyboeken. Dat zie ik nu ik de Boekendienst aan huis doe. Ik kom bij een mevrouw die zwaar reumatisch is en in een rolstoel zit. Zij is enorm creatief op allerlei terreinen. Ik zoek dan voor haar bijvoorbeeld naar boeken over mozaïek. Ik vind het leuk om erachter te komen welke boeken ze leuk vindt, welke schrijver of stijl ze graag wil hebben. Als ik het hier niet kan vinden, ga ik naar de bibliotheek in Boekel. Daar hebben ze weer andere boeken.

En zo helpt u dus ook mensen die niet naar de bibliotheek kunnen komen?

Ja, deze vrouw is niet mobiel genoeg om naar de bibliotheek te komen. Nu ik haar help hoeft ze niet steeds haar man in te schakelen. Als ik de boeken ga brengen, drink ik ook een kopje koffie met haar.

Kon u dit werk ook doen tijdens de pandemie?

De Boekendienst aan huis kon doorgaan. Ze hoefden niet zonder boeken te zitten.

Hoe ziet u de rol van de bibliotheek op het gebied van integratie en welzijn?

Als ik voor mezelf spreek vind ik de bibliotheek onmisbaar. Iedereen moet weten dat er een bibliotheek is en wat er allemaal georganiseerd wordt, wat de mogelijkheden zijn. Het literair café bijvoorbeeld, is heel erg gegroeid; er komen veel goede schrijvers en veel toehoorders op af.

Er is ook veel belangstelling voor het taalcafé. Vooral vanuit mensen die snel willen integreren, die aan het werk willen en die zich realiseren dat ze de Nederlandse taal daarvoor moeten leren.

Dus u wilt nog wel een tijdje vrijwilliger blijven?

Zeker! Ik doe niet zoveel meer op het moment omdat exposities in deze ruimte niet meer mogelijk zijn. Ik probeerde altijd lokale kunstenaars te exposeren. Dat zette ik dan ook in de Gemertse courant en in de krantjes van de kerkdorpen. Helaas is er in deze ruimte geen plek meer voor. Maar als er weer een leuke activiteit langskomt...

de Bibliotheek

BETER IN DE BASIS

Colofon:

Deze publicatie is tot stand gekomen binnen het project ***Basisvaardigheden en Leven Lang Ontwikkelen.*** Het is de derde in een reeks waarin verschillende belanghebbenden 'het verhaal van de bibliotheek' vertellen.

© Cubiss, december 2021

Provincie Noord-Brabant

Cubiss